<u>ตอนที่ 1137 ประตูชีวิต</u>

เมื่อกลับมาที่ห้อง หานเซิ่นก็เริ่มอ่านม้วนกระดาษที่ได้รับมา ซึ่งเขาค่อนข้างประหลาดใจ

ในตอนแรกหานเซิ่นคิดว่าจะได้รับวิชาโลหิตชีพจรมา แต่มัน กลับเป็นวิชาชี่กงที่ต่างออกไป มันถูกเรียกว่าประตูชีวิต

ประตูชีวิตเป็นวิชาชี่กงที่ใช้สนับสนุน มันจะช่วยเสริมความ แข็งแกร่งให้ร่างกายจากภายใน แนวคิดของมันไม่ได้แตกต่างอะไรไปจากวิชามนตรานอกรีต หรือโลหิตเร้นลับ แต่อย่างไรก็ตามประตูชีวิตไม่ได้เสริมพลัง ให้กับอวัยวะใดอวัยวะหนึ่ง แต่มันเสริมความแข็งแกร่งให้กับ ประตูที่อยู่ภายในร่างกาย ซึ่งถูกเรียกว่าประตูชีวิต

ม้วนกระดาษนี้บอกว่าเมื่อฝึกประตูชีวิตสำเร็จ มันจะเสริม ความแข็งแกร่งให้กับร่างกายแบบทั่วทั้งร่าง

แต่การจะฝึกประตูชีวิตให้สำเร็จนั้น มันจะต้องใช้เวลาฝึก นานพอสมควร หานเซิ่นลองฝึกมันดู และหลังจากที่ผ่านไปหลายวัน ร่าง กายของหานเซิ่นก็เริ่มดีขึ้นกว่าเดิม แต่ถึงยังไงเขาก็รู้ว่ามัน คงจะต้องใช้เวลาอีกนานกว่าที่เขาจะเปิดประตูชีวิตได้สำเร็จ

ลุงแมลงบอกหานเซิ่นว่าเขาใช้ต้องเวลาถึง 20 ปีกว่าที่เขาจะ เปิดประตูชีวิตของตัวเองได้ หานเซิ่นแข็งแกร่งกว่าลุงแมลง ในตอนนั้นมาก แต่ถึงแม้หานเซิ่นจะรู้ว่าตัวเองคงไม่ใช่เวลา นานขนาดนั้น แต่มันก็ไม่ใช่สิ่งที่จะฝึกสำเร็จได้ในเวลาไม่กี่ วัน

หลายวันต่อมา ราชินีชั่วพริบตาก็เคลื่อนย้ายเมืองใต้ดินมา

หาหานเซิ่นได้สำเร็จ หลังจากเข้าไปในเมือง หานเซิ่นก็ได้พบ กับซีโร่อีกครั้ง

แม้ซีโร่จะสามารถเทเลพอร์ตไปหาหานเซิ่นได้ แต่เขาก็ต้อง การให้เธออยู่ที่เมืองใต้ดินเพื่อดูแลเห็ดเหินฟ้า หลังจากที่ เวลาผ่านไป เห็ดเหินฟ้าได้ก็เติบโตเต็มที่แล้ว ซึ่งที่หานเซิ่นอ ยากจะกลับมาที่เมืองใต้ดินก็เพื่อจะจัดการกับเห็ดเหินฟ้า โดยเฉพาะ

เห็ดเหินฟ้ามีความสามารถที่จะเปลี่ยนสปิริตธรรมดาๆไป เป็นสปิริตราชัน ซึ่งหานเซิ่นก็ไม่ต้องการให้มันสุกเป็นเวลา นานเกินไป

เมื่อกลับมาที่เมือง เขาก็ดูสปิริตแต่ละตนที่เขามี และเขาก็ ตัดสินใจเรียกบารอนขวากหนามออกมา

"มันเป็นของเธอ" หานเซิ่นบอกบารอนขวากหนาม ขณะชี้ไป ที่เห็ดเหินฟ้า

บารอนขวากหนามทั้งประหลาดใจและก็ดีใจ เธอถามอย่าง มีมารยาทเพื่อยืนยัน

"เจ้าแน่ใจใช่ใหมว่าจะยกมันให้ข้าจริงๆ?"

"ฉันเชื่อว่าเธอเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในตอนนี้" หานเซิ่นตอบ

บารอนขวากหนามมีสายเลือดของสปิริตราชันอยู่ ดังนั้น โอกาสสำเร็จของเธอน่าจะสูงกว่าสปิริตตนอื่นๆ

หลังจากที่มองหานเซิ่นด้วยสายตาแปลกๆ บารอนขวาก หนามก็กัดไปที่เห็ดเหินฟ้า

ในขณะที่ถูกกิน เห็ดเหินฟ้าได้ก็เปลี่ยนเป็นน้ำหวานที่น่า อร่อย และเมื่อบารอนขวากหนามกินมันเสร็จ ร่างกายของ

เธอก็ส่องแสงออกมา

"เรียกข้ากลับเข้าไปภายในจิต ข้ากำลังจะวิวัฒนาการ!"

หานเซิ่นเรียกบารอนขวากหนามกลับ เธอส่องแสงสว่างมาก
ขึ้นเรื่อยๆ และในเวลาไม่นานเธอก็กลายเป็นแสงอันเจิดจ้า
ตอนนี้เธอเป็นเพียงแค่แสงสว่างอันบริสุทธ์เท่านั้น หานเซิ่น
ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างของเธอได้อีกต่อไป

"ฉันหวังว่าเธอจะวิวัฒนาการเสร็จในเร็วๆนี้ ถ้าเธอ วิวัฒนาการเสร็จเมื่อใหร่ ฉันก็จะมีนักสู้แสนสวยอยู่เคียงข้าง อีกครั้ง"

หานเซิ่นกำลังคิดถึงอาร์คแองเจิลอยู่และสงสัยว่าเธอจะ

วิวัฒนาการเสร็จเมื่อใหร่

หานเซิ่นดูดซับพืชจำนวนมากให้กลายเป็นหยดน้ำ แต่เขาใช้ พวกมันทั้งหมดไปกับวิญญาณอสูรขั้นสุดยอด

แม้มันจะได้ผล แต่มันก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพอย่างคริสตัลสี ดำ ในที่สุดตอนนี้นกกาเหว่าทองก็เริ่มจะวิวัฒนาการแล้ว มันกำลังจะกลายเป็นวิญญาณอสูรขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก

ส่วนวิญญาณอสูรขั้นสุดยอดดวงอื่นๆหานเซิ่นเพิ่งจะได้รับ

มาไม่นานนัก ดังนั้นจึงยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกมัน

"ราชินีชั่วพริบตา เธอเห็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่อยู่ตาม ลำพังแถวๆนี้บ้างใหม?" หานเซิ่นถามเธอ ขณะที่นั่งอยู่บน บัลลังก์

"ข้าเห็นอยู่ตัวหนึ่ง แต่ข้าไม่คิดว่าพวกเราจะต่อสู้กับมันได้" แม้ราชินีชั่วพริบตาจะตอบคำถามของหานเซิ่นในทันที แต่ อารมณ์ของเธอก็ไม่ค่อยจะดีนัก

ในช่วงหลายปีที่หานเซิ่นไม่อยู่นั้น ราชินีชั่วพริบตาได้กลาย เป็นหัวหน้าใหญ่ของเมืองแห่งนี้ การติดต่อระหว่างพวกเขา

ถูกตัดขาดไป ดังนั้นเธอจึงสามารถทำอะไรได้อย่างอิสระ ตามที่เธอต้องการ

แต่ตอนนี้เธอต้องทำตามคำสั่งของหานเซิ่นอีกครั้ง ซึ่งทำให้ เธอไม่ค่อยพอใจ

"มันเป็นมอนสเตอร์แบบไหน?" หานเซิ่นถาม

ราชินีชั่วพริบตาแข็งแกร่งขึ้นพอสมควรในช่วงเวลาหลายปีที่ ผ่านมา ตอนนี้เธอคงจะปลดล็อคยืนได้หลายขั้นแล้วแน่ๆ แต่เธอก็ยังไม่สามารถเทียบกับหานเซิ่นได้ นอกจากนั้นหาน เซิ่นยังมีอัศวินผู้ไม่ภักดีและไดโนเสาร์สีฟ้าคอยสนับสนุนอีก นอกจากมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กแล้ว เขาก็ไม่มี ปัญหาในการล่ามอนสเตอร์ตัวไหน

ราชินีชั่วพริบตายังไม่รู้ว่าตอนนี้หานเซิ่นแข็งแกร่งถึงขนาด ไหนแล้ว ดังนั้นเธอจึงบอกเขาว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดนั้น เกินกว่าที่เขาจะรับมือไหว

มอนสเตอร์ที่เธอพูดถึงนั้นอาศัยอยู่ในป่าขวากหนาม และ

มันก็ถูกบรรยายว่าเป็นตะกวดตัวหนึ่งที่มีความยาว 2 เมตร เธอได้เห็นมันในตอนที่เธอเคลื่อนเมืองมาหาหานเซิ่น

มอนสเตอร์ตัวนี้กำลังกินแมลงต่างๆอยู่ มันกินแมลงที่ละเป็น สิบๆตัว ถ้าไม่ใช่เพราะพวกแมลงที่ถูกมันกินเป็นมอนสเตอร์ เลือดศักดิ์สิทธิ์ เธอก็คงไม่คิดว่ามันเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุด ยอด เมื่อดูจากรูปลักษณ์ภายนอกของมัน

หานเซิ่นตัดสินใจที่จะออกล่ามอนเตอร์ขั้นสุดยอด ดังนั้นเขา สั่งให้ราชินีชั่วพริบตาเคลื่อนเมืองใต้ดินไปที่หุบเขา และที่นั่น เขาก็เรียกให้ไดโนเสาร์สีฟ้าเข้ามาในเมือง มันเป็นตัวชนที่แข็งแกร่งที่สุดที่จะสามารถหาได้ มันเป็นโล่ เนื้อที่สามารถทนการโจมตีของมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์ เซิร์กได้

ราชินีชั่วพริบตาตกใจในตอนที่เธอได้เห็นไดโนเสาร์ครั้งแรก และมนุษย์คนอื่นๆเองก็ช็อคยิ่งกว่าซะอีก

"ระหว่างทางที่มาที่นี่เธอเห็นพวกแมงป่องระดับเลือด ศักดิ์สิทธิ์บ้างใหม?" หานเซิ่นถามก่อนที่พวกเขาจะเริ่มออก เดินทาง

"ข้าก็พอจะเห็นพวกมันบ้าง มอนสเตอร์แบบไหนล่ะที่เจ้า ตามหาอยู่?" ราชินีชั่วพริบตาถาม

"ลองบอกฉันมาก่อนว่าเธอเห็นอะไรบ้าง?" หานเซิ่นพูด

วิญญาณอสูรราชาแมงป่องโปร่งใสนั้นจะไร้ประโยชน์ ถ้าเขา
เก็บเอาไว้เฉยๆ เพราะฉะนั้นมันต้องรวมเข้ากับอะไร
บางอย่าง